

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ephesini Concilii Generalis Pars I. Et II. Sub Cælestino papa I. anno
CCCCXXI.

Parisiis, 1644

Capvt XXVII. Eiusdem Cyrilli epistola ad clerum populumque
Constantinopolitanum: in qua scribit, ne attendant impiae doctrinae
Nestorii haeretici, neve ipsi communicent, si pro pastore manet lupus: ...

urn:nbn:de:hbz:466:1-15062

Τοῦ αὐτοῦ Κυρίλλου ἐπιστολὴ πρὸς τὸν λαὸν Κωνσταντινουπόλεως· ἐν ᾗ γράφει, ὥστε μὴ προσέχῃν αὐτῷ τῇ δυσσεβείᾳ διδασκαλίᾳ τῆς αἵρεσεως Νεστορίου, μήτε μὲν κοινωνεῖν αὐτῷ, εἰ μὴ ἂν λύκος αὐτῇ ποιμήν· ἀλλὰ μάλλον ἀνδρίζεσθαι ἐν κυρίῳ, καὶ τὴν ἑαυτῶν πίστιν τηρεῖν ἀπαράκομψον. ἔπειτα γράφει καὶ κοινωνοῖς ἐστὶν τοῖς ἐκκλησιάζουσιν πρὸς Νεστορίου, ἀντιπρόστας αὐτῇ τῇ διδασκαλίᾳ.

Τοῖς ἀγαπητοῖς καὶ ποθεινοτάτοις ἀδελφοῖς πρεσβυτέροις, διακονοῖς, καὶ λαῷ Κωνσταντινουπόλεως, Κύριλλος ἐπίσκοπος, καὶ ἡ συνελθούσα σύνοδος ἐν Ἀλεξανδρείᾳ ἐκ τῆς Αἰγυπτιακῆς διοικήσεως, ἐν κυρίῳ χαίρειν.

ὍΤΙ μὲν καὶ μόλις ἡλθόντες ἐφ' ὅτῳ ἡμεῖς ἐν τῇ πόλει ἐλθόντες, πρὸ φρονήσεως ἔσθαι φαιδρῶς πάντων ὑμῶν σωτηρίας, καὶ τῆς μὴ χεῖναι παθεῖν ἐπὶ τῇ πίστι τοῦτον. ὁποροῦντα δὲ ταῖς ἀπάντων ὑμῶν διὰ τὴν λύπην. διετελέσαμεν γὰρ ἐκ ἀδακρυτῆς παρωχρότης καὶ πόνου πρὸς τὸν ἀποστόλῳ, ὅτι συμβουλαῖς καὶ παραγγέλλουσιν ἐκκλησιαστικαῖς, καὶ τοῖς πρὸς πάντων ὑμῶν ἐλέγχους μετέστησεν μὲν τῇ ἀπειρεσίᾳ τῶν δογμάτων ὁ ἀλαβέστατος ἐπίσκοπος Νεστόριος, ἡμῶς δὲ μὴ ἢ μὲν τὴν πίστιν, τὴν παρεδόκεισαν ταῖς ἐκκλησίαις πρὸς τὴν ἀρίων ἀποστόλων καὶ ἀποστόλων, καὶ πρὸς παντὸς ἱεροῦ πατριάρχου,

*Eiusdem Cyrilli epistola ad de-
rum populumque Constanti-
nopolitanum: in qua scribit,
ne attendant impiæ doctri-
næ Nestorii hæretici, neve ipsi
communicent, si pro pastore
manet lupus: sed magis vi-
riliter agant in Domino, &
suam fidem constantem ser-
uent. præterea scribit, se com-
municare cum iis, qui a Ne-
storio eiekti sunt, quod eius do-
ctrinæ contradixerint.*

*Dilectissimis ac desideratissimis
fratribus, presbyteris, diaco-
nis, populoque Constantino-
politano, Cyrillus episcopus,
& Synodus quæ ex Aegy-
ptiaca diœcesi Alexandriam
conuenit, in Domino Sal.*

SERIVS & vix tandem eo de-
uenimus, quo initio venire o-
portebat, nempe vt communis
omnium vestrum salutis curam
fulciperemus, nec vos in re fidei
tumultu quassari permetteremus.
Ceterum vestris hisce querelis
respondemus, nos præteritum
tempus non absq; luctu & lacry-
mis exegisse, expectâtes vt vene-
rabilis episcopus Nestorius cum
consiliis & admonitionibus ec-
clesiasticis, tum vestrum quoque
omnium increpationibus permo-
tus, a peruerfis illis absurdisque
suis dogmatibus recederet, fidē-
que a sanctis apostolis, & euange-
licis scriptoribus, nec non ab uni-
uerso sacerdotum ordine eccle-

fiis traditam, sanctorumque prophetarum vocibus & oraculis, ne quid detrimenti capiat, obfirmatam vna nobiscum veneratus cōplecteretur. Quia vero partim ex his quæ publice apud vos pro concione proponere non cessat, partim rursus ex editis ab illo exegetibus, grauitur eum seductum, nec vulgari quoque perfidia & impietate irretitum comperimus; ad eam necessitatem adaecti sumus, vt synodicis literis testatum illi faceremus, quod nisi quam celerime, hoc est, intra præfinitum a Cælestino sanctissimo Romanæ ecclesiæ episcopo dierū spatium, a doctrinæ suæ nouitatibus abstinuerit, eaquæ apud vos docuit, suisque libris qui apud nos etiam reperiuntur, inseruit, vel inferi sane curauit, suo chirographo anathematizet; nullum consortium, neque vllum in posterum inter sacerdotes Dei locum habiturum esse, sed ab omnium societate prorsus alienum fore.

Nemo autem hanc qualemque cunctationem vitio nobis vertat. Neque enim gregetam numeroso, imo vero omnibus, quotquot vbiuis gentium versantur, populis & ecclesiis perturbatis dormitauiamus, sed peritorum medicorū industriam hac in parte imitati sumus. Hi enim morbos & vulnera in humano corpore nascentia non statim igne aut ferro atrociter curant, sed vulnere leuioribus primo medicamentis delinito, tempus præstolantur vstioni & sectioni opportunum. Quamobrem viri estote in Christo, fideque quam semel accepistis, constanter seruata, Christo vni & soli & vero Dei Filio placeat sagite; memores sanctorum

καὶ πάντες διὰ τῆς ἀγίων πατερῶν φωνῆς εἰς τὸ ἔχειν ὁρθῶς κατεσθε-
ρισμένῳ. Ἡμεῖς δὲ καὶ ἡμεῖς ὡς
ὑμῖν ἐπὶ ἐκκλησίας λαλῶν οὐ παύ-
ται, καὶ ἐν τῇ ἐξερᾶφως ὁξυ-
γίσεων αὐτῶν πεπληνημένῳ βί-
σκομῳ, καὶ οὐ μετελῶς δυνα-
τοῦτα θεῷ τῷ πᾶσι· λοιπὸν ἀ-
ναγκαίως ἡλθομεν ἵνα τὸ χεῖρ
διὰ συνοδικῶν γράμματ' αὐτῶν
διαμυρῶμεθα, ὡς εἰ μὴ δόξοι-
το τῷ ἁγίῳ τῇ ἐαυτῶν κακο-
τομίᾳ, & ἡ τῷ ὁριζῶσαν πα-
τριάρχῳ παρὰ τῷ ὁριζῶσαν καὶ
θεοσεβείᾳ τῆς Ῥωμαίων ἐκκλη-
σίας ἱεροκλῆτος Κελεστίνου, ἀπα-
μαρτίᾳ μὴ ἐξερᾶφως ἐκείνη, ἀ-
πὸ εἰρήνῃς τε παρ' ὑμῖν, καὶ βίβλῳς
ἐνέεικται, ἡ γὰρ ἐν τῷ παρὶν πα-
ρὸς αὐτῶν, αἱ καὶ τῶν ἡμῖν εἰσιν, οὐ-
δένα κοινωνίας ἐξέχοντες παρὰ
ἱερέας τῆς θεοῦ, ἀλλ' ἔσται πάντων
ἀλλότρι.

Αἰνῶμεν δὲ μηδεὶς τῶν μέλλου-
σιν· οὐ γὰρ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ δορυβοῦ-
μεν οὐτὶς μεγάλης ἀγέλης, μά-
λλον δὲ καὶ τῇ ἀπανταχόσε λαλῶν καὶ
ἐκκλησιῶν· ἐμνησάμεθα δὲ τῶν ἱε-
ρευρῶν ἔχοντας ἐμπειρίαν, οἱ τὰ
ἐν τοῖς σώμασι γινόμενα τῇ παρὶν
ἐκ τῆς αὐτῆς διὰ σιδήρου καὶ πυ-
ρός ὑποφέρουσιν ἀνάγκης, ἀλλ' ἡ-
ποῖς ἐν δεχαῖς φαρμάκοις κα-
μαλάσοις, περιμύροντες τῶν
τομαῖς πρέποντα καίρον. αἰδριζο-
μένη ἐν κρείῳ, καὶ τῶν ἐαυτῶν
πίστιν τηροῦντες ἀπαρκόμους, δια-
ρεσεῖν ἀπουδάξετε τῷ Χριστῷ, τῷ ἐν
καὶ μόνῳ καὶ ἀληθῶς ὑπὸ τῆς θεοῦ
μεμνημένοι καὶ τῇ ἀγίων ἡμῶν πα-
τερῶν

ANNO
CHRISTI
431.

πέρον, τῇ ἱερατῇ σου πῶν ὁρῶς καὶ
ἀγίως παρ' ὑμῶν, οἱ καὶ ἐπ' αὐτοὺς
θεοτόκον ὠνόμαζον τὴν ἀγίαν παρ' ὑ-
μῶν. τέκε γὰρ Ὁ Εὐμανουήλ, ὃς ὅτι
θεὸς ἀληθῶς. γέγονε δὲ παρ' ἡμῶν ὁ λό-
γος, καὶ γενήθη σαρκικῶς ἐν γυ-
ναϊκῷ, ἵν' ἡμεῖς ὁμοειδῶς ἀδελφοὶ
τῷ ὑπὲρ πάντων τῶν κτίσιν. ἐκήρυσσον
οὐ δύο παρ' ὑμῶν Χριστοὺς, ἀλλ' ἓνα,
Ὁ αὐτὸς θεὸν λόγον καὶ ἀνθρώπον
καὶ σὰρκα ἐκ γυναικὸς· ἐσυναφεία
ψυχῇ, ὥς ἐν ἰσότητι μόνῃ τῇ ἀξιο-
ματῶν σωτηριζόμενον ἀνθρώπον θεῶν.
πάντα γὰρ ἐκείνου τὰ ψυχὰς καὶ ἀνώ-
φελῃ καὶ γεῶν δόγματα. Ὁ αὐ-
τὸς δὲ ἐπαθεῖν ἐφασκον σαρκικῶς
ὑπὲρ ἡμῶν, θάνατον, καὶ ἀναστῆναι
δικαίως πατήσαντα τὸν θάνατον κρεί-
ττος, ἥξεν τε ἐφασκον τῇ ὁλῶν κρεί-
ττω. πάντων ἐν ἑαυτοῖς ἀναζωπυ-
ρουῦτες αἰετ' ἐπίσιν, ἀσπίλοις καὶ ἀμώ-
μοις ἑαυτοῦ τηρήσατε, μήτε κοινω-
νουῦτες τῷ μνημονεύοντι, μήτε μὲν
ὡς διδασκάλω προσέχοντες, εἰ μένει
λύκος διὰ τὸ ποιμνίον, καὶ μὴ πάντων
ἡμῶν τὸ ὑπόμνησιν τῶν πατρῶν αὐτῶν
γυμνάζοντες, φρονεῖν ἐλοιτο τὰ δι-
δακτέα. τοῖς δὲ γὰρ τῶν κληρικῶν,
ἢ τοῖς λαϊκῶν διὰ τὴν ὁρθὴν πίσιν κε-
χωρισμένοις, ἢ καὶ διαμετρῶσι παρ' αὐ-
τοῖς, κοινωνοῦμεν ἡμεῖς, οὐ τὴν ἐκεί-
νου κοινουῦτες ἀδικον ψήφῳ, ἐπαγ-
νουῦτες δὲ μᾶλλον τοῦ πεπονθότος,
καὶ καὶνο λέγοντες αὐτοῖς· εἰ ὁ νεκρὸς
δὲ ἐν κρείτῳ, μακάριοι ὅτι τὸ πῶς
διωάμεως καὶ τὸ τῷ θεῷ πνῦμα εἰς
ὑμᾶς ἀναπέπτωται.

commendantes, illudque eis dicentes: Beati estis, si propter Do-
minum exprobramini; quoniam virtutis & Dei spiritus super vos
requiescit.

Concil. Tom. 5.

patrum nostrorum, qui sancte in-
culpateque sacerdotio apud vos
functi sunt, quique dum viuerent,
sacram virginem deiparam nomi-
nabant. Peperit enim illa Emma-
nuelem, qui verus est Deus. Ver-
bum namque caro factum est; &
quo eius nos fratres euaderemus,
qui est super omnem creaturam,
ex muliere secundum carnem na-
tus est. Prædicabant autem illi a-
pud vos non duos Christos, sed v-
num tantum; eundem nimirum
Deum verum, & hominem rursus
secundum carnem ex muliere or-
tum: non hominem nudum, illa
tantum copula Deo coniunctum,
quæ in sola dignitatis, vel auctori-
tatis æqualitate cernitur; (hæc e-
nim frigida, & inutilia, & anilia
Nestorii sunt dogmata.) Addebāt
his, illum ipsum mortem nostri
causa secundum carnem perpes-
sum, mortisq; imperio diuina vir-
tute proculcato, ex mortuis de-
nuo surrexisse, vniuersorum tā-
dem iudicem olim venturum ef-
fe. Hanc in vobis fidem identi-
dem exsuscitantes, immaculatos
& inculpatos vos conseruate, nul-
lum prorsus commercium cum
memorato Nestorio habētes, nec
aures illi accommodantes, si pro
pastore lupus esse perrexerit, &
post hanc nostram admonitio-
nem ad illum destinatam, peruer-
sa sapere non destiterit. Denique
cum iis clericis & popularibus
quoque, qui propter rectam fi-
dem ab illo excommunicati, vel
gradu moti sunt, nos libere com-
municamus, iniustam illius sen-
tentiam minime approbantes, sed
eos potius qui ista perpeffi sunt,